

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jamen der er da ikke nogen af de her 15 forslag, som vi mener falder uden for den ramme, for så havde vi selvfølgelig ikke stillet dem, men jeg kan nævne snesevis af forslag, der er uden for den ramme.

Hvis der eksempelvis kom nogle her og sagde, at telefonaflytning skulle være tilladt i sager med en strafferamme på et halvt år, så vil jeg da sige: Selvfølgelig skulle det ikke være det. Eller at man kunne anvende civile agenter eller politiagenter i sager, der havde en strafferamme på et eller to år – så ville jeg da også blankt sige: Selvfølgelig skal man ikke have den mulighed. Så der er der da snesevis af sager.

Selvfølgelig foreslår vi ikke noget selv, som vi synes er i modstrid med de principper, og jeg vil godt måske elaborere eller sige et par ord om det, for forholdet mellem at stille de nødvendige og tilstrækkelige midler til rådighed i forbindelse med efterforskningen af alvorlig kriminalitet skal selvfølgelig nøje sammenholdes med, at det ikke fører til en risiko for det, man kunne kalde politistatsmetoder.

Sagt lige ud skal vi altså dels tilgodese retssikkerheden og dels sikre os, at vi ikke umuliggør myndighedernes arbejde med at opklare alvorlig kriminalitet ved at opstille så skrappe krav, at myndighederne, som jeg før citerede kriminalassistenten fra Gråsten for, reelt må give op. Jeg mener også godt, vi kan tilgodese begge krav, såvel retssikkerheden som det at give politiet bedre muligheder for deres efterforskning, og det mener jeg faktisk at den handlingsplan, som justitsministeren kom med sidste år, tilgodeser. Vi synes, den balancerer fint i hensynet til retssikkerheden, og samtidig erkender den, at vi her i Danmark ikke lever i det, vi kunne kalde Frode Fredegods tid, hvor man kunne stille en krukke guld ud om aftenen, og så stod den der stadig væk næste morgen.

Vi må altså erkende, at de retsregler og de efterforskningsmuligheder, som var gode nok for en generation eller to siden, ikke slår til i dag, og så må vi sikre os, at også de stærkeste, de bedst organiserede kriminelle og de mest hensynsløse kan pågribes og dømmes, og det mener vi altså vores forslag baseret på handlingsplanen medvirker til, uden at vi mener, de kompromitterer retssikkerheden. Det erkender jeg blankt at man kan anlægge forskellige betragtninger på, men det her er altså en handlingsplan udformet af en stor række fremtrædende, skal vi sige aktører på dette område.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Tak for svaret og tak for erkendelsen til sidst af, at man kan lægge balancen forkert. Men så vil jeg også godt have, at vi ikke for eftertiden, hver gang vi overvejer vores balance og det konkrete resultat af den, får skudt i skoene, at det er, fordi vi elsker forbryderne, eller at vi er forbrydernes ven, eller at vi hader politiet, eller at vi vil spænde ben for deres efterforskning. Det er simpelt hen, fordi vi foretager en afvejning på vore præmisser, som er lige så gode og demokratiske og respektable som præmisserne er, når Det Konservative Folkeparti foretager deres afvejning. Jeg siger jo ikke, at hr. Helge Adam Møller vil hjælpe alle de forbrydere, som vil blive ramt af en strafferamme, som ikke er højere end et halvt år eller to år, eller hvad den er. Det siger jeg da ikke af den grund. Men kan vi andre så ikke også få lov til at slippe for at få beklippet vores motiver, for det får vi hver eneste gang.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Nu lykkedes det også for mig at forstå det spørgsmål, som hr. Bjørn Elmquist stillede, og som han også stillede tidligere på dagen, nemlig: Er der overheadet en grænse for, hvad Fremskridtspartiet vil være med til ud i at lave balancegang på retssikkerheden? Jamen det er der da. Det er der ingen tvivl om, og det sagde jeg også i mit indlæg, og det er jeg da ked af, hvis hr. Bjørn Elmquist ikke nåede at høre.

Jeg sagde blandt andet, at brugen af anonyme vidner selvfølgelig skal være på en sådan måde, at den tiltalte ikke alene på baggrund af anonyme vidner bliver dømt for en eller anden handling. Der sætter vi f.eks. en grænse for, i hvilken grad man kan bruge anonyme vidner. Vi sætter også en grænse, hvor vi siger: Det skal ikke være politiet alene, der bestemmer, om en tiltalt skal varetægtsfængsles, om der skal foretages aflytninger osv. Det er klart, at det er noget, der går ind over domstolene, så man får en vurdering dér. Så jo, vi har da også en grænse for, hvor langt vi vil gå.

Helge Adam Møller (KF):

Så tror jeg, det bliver sidste gang i denne debat, jeg går på talerstolen, men jeg synes godt, jeg vil knytte et par bemærkninger til specielt justitsministerens afsluttende indlæg.

Jeg vil først bekræfte, at det selvfølgelig er helt rigtigt, at vi, i hvert fald partierne bag